



Vänskap genom schack

Hur skulle de kunna leka om de inte kunde förstå varandra?

Olivia Kitterman

(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i Tyskland.

Det är solsken i min själ i dag!* sjöng Matvii. Hans mamma och bror Tymofii sjöng med honom. Det var mörkt utanför bilfönstret. Men sången hjälpte så att allt kändes lite ljusare.

Det var en skrämmande tid för Matvii och hans familj. De flyttade till Tyskland eftersom deras hem inte var säkert längre. De hade rest i två dagar, och nu var de nästan framme. En biskop här i Tyskland körde dem till en plats att bo på.

Matvii var glad att deras himmelske Fader hjälpte dem att tryggt ta sig till Tyskland. Men han saknade pappa. Han var tvungen att stanna kvar i deras land på grund av ett krig. Matvii oroade sig mycket för honom.

Biskopen parkerade bilen utanför ett hus. "Välkomna till mitt hem."

Matvii tog sin väska och följde med sin familj in. Det var tyst. Biskopens familj måste redan ha gått och lagt sig.

"Ni kan bo i Mats och Lores rum medan ni är här", sa biskopen.

"Vänta", sa mamma. "De behöver inte ge upp sina rum för vår skull."

Biskopen log. "De gör det gärna. Vi vill att ni ska ha det bekvämt."

Mamma nickade. "Tack."

På morgonen gick Matvii och Tymofii till köket för att äta frukost. Biskopen satt vid bordet med en pojke och en flicka. De såg inte mycket äldre ut än Matvii.

"Det här är mina barn Mats och Lore", sa biskopen.

"Trevligt att träffa er", sa Tymofii.

Mats och Lore såg lite förvirrade ut.

"De talar inte ert språk", sa biskopen. "Men jag är säker på att ni kommer att bli goda vänner."

Matvii rynkade pannan. Hur skulle de kunna bli vänner om de inte kunde prata med varandra? Det kändes som om solskenet han hade sjungit om i går kväll var borta.

När de hade ätit visade Mats och Lore dem ett lekrum. Två yngre barn lekte med några leksaker. Matvii gissade att de var Mats och Lores yngre syskon.

Mats sa något. Det lät som en fråga, men Matvii visste inte vad han sa. Mats satte sig ner och öppnade en låda med kort. Han sorterade dem i högar. Sedan plockade han och Lore upp sina kort. Matvii ville spela. Men han visste inte hur man gjorde!

Mats lade ner ett kort och tittade på Matvii. Han sa något igen.

Matvii ville gråta. Han ville inte bo i Tyskland om han inte kunde förstå någon.

Lore sa något till Mats och sprang sedan iväg till garderoben. Hon kom tillbaka och satte upp ett nytt spel på golvet.

Matvii kände till det här spelet. Träbitarna såg ut som de han hade hemma. Det var schack! Han hade spelat schack med pappa i timmar. Matvii nickade glatt. Han visste hur man spelade det här.

Lore log stort och började sätta upp pjäserna.

Matvii flyttade sin bonde två rutor och tittade på när Lore flyttade sin springare. Sedan flyttade Matvii sin löpare till Lores springare. Han och Tymofii jublade. Lore gjorde ett frustrerat ljud, men hon log.

De spelade länge. Snart skrattade de. De förstod inte varandras ord, men de hade fortfarande roligt.

Under de följande veckorna hittade de andra lekar som de alla kände till. De spelade fotboll utomhus med andra tyska barn. Matvii lärde sig också några ord på tyska. Ibland gjorde han misstag, men han fortsatte försöka.

Matvii saknade fortfarande sin pappa och sitt hem. Men han var tacksam för att vår himmelske Fader hade hjälpt honom få nya vänner. ●



ILLUSTRATIONER: HANNAH LI